

Asia C-75/20

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

13.2.2020

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Liettua)

Ennakkoratkaisupyyntöpäätöksen tekemispäivä:

29.1.2020

Kantaja ja valittaja:

Lifosa AB

Vastaaja ja vastapuoli:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

[– –]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(ylin hallintotuomioistuin, Liettua)

VÄLIPÄÄTÖS

29.1.2020

Vilna

Liettuan ylimmän hallintotuomioistuimen jaosto, [– –] [jaoston kokoonpano]

on tutkinut kirjallisen valitusmenettelyn yhteydessä pidetyssä istunnossa hallintoriita-asian, joka koskee kantajana olevan osakeyhtiö Lifosan tekemää valitusta Vilniaus apygardos administracinis teismasin (alueellinen hallintotuomioistuin, Vilna) 28.11.2017 antamasta tuomiosta hallintoriita-asiassa, jossa oli kyse kantajana olevan osakeyhtiö Lifosan nostamasta kanteesta, jossa

vaadittiin kumoamaan vastaajana olevan Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijosin (Liettuan tasavallan valtiovarainministeriön alainen tulliyksikkö) (kolmannet, joita asia koskee: Kauno teritorinė muitinė (Kaunasin tullitoimipaikka) ja rajavastuuyhtiö Transchema) tekemä päätös ja siihen liittyvä tarkastuskertomus.

Jaosto

on todennut seuraavaa:

I.

1. Käsiteltävässä asiassa on kyse kantajana olevan osakeyhtiö Lifosan (jäljempänä kantaja tai yhtiö) ja vastaajana olevan Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijosin (jäljempänä vastaaja tai tulliyksikkö) välisestä veroriidasta, joka koskee 9.2.2017 päivättyä Kaunasin tullitoimipaikan tarkastuskertomusta nro 7KM320012M (jäljempänä tarkastuskertomus), jossa muun muassa tarkistettiin kantajan ilmoittamaa maahantuotujen tavaroiden tullausarvoa.

Oikeusperusta: unionin oikeus

2. Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302, s. 1) (jäljempänä yhteisön tullikoodeksi) 29 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Maahan tuotujen tavaroiden tullausarvona käytetään niiden kauppaa-arvoa eli hintaa, joka niistä on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi yhteisön tullialueelle, tapauksen mukaan 32 ja 33 artiklassa tarkoitettujen tarkistusten jälkeen, jos: – – b) myynti tai hinta ei riipu ehdoista tai suorituksista, joiden arvoa ei voida määrittää arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden osalta – –

3. a) Tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta on ostajan maahan tuoduista tavaroista myyjälle tai tämän hyväksi suorittama taikka suoritettava kokonaismaksu, ja siihen sisältyvät kaikki maahan tuotuja tavaroita koskevat maksut, jotka ostaja on suorittanut tai tämän on suoritettava myyjälle maahan tuotujen tavaroiden myynnin edellytyksenä tai kolmannelle myyjän velvollisuuden täyttämiseksi. Maksua ei välttämättä tarvitse suorittaa käteisenä. Se voidaan suorittaa remburssilla tai siirtokelpoisilla rahoitusvälineillä suoraan tai välillisesti.”

3. Yhteisön tullikoodeksin 32 artiklan 1–3 kohdassa säädetään muun muassa seuraavaa:

[alkup. s. 2]

- ”1. Määritettäessä tullausarvoa 29 artiklan mukaisesti maahan tuoduista tavaroista tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan on lisättävä: – – e) i) maahan tuotujen tavaroiden kuljetus–kustannukset – – siihen paikkaan saakka, jossa tavarat tuodaan yhteisön tullialueelle.
2. Tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan tämän artiklan mukaisesti tehtävät lisäykset saavat perustua ainoastaan puolueettomiin ja laskettavissa oleviin tietoihin.
3. Tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan voidaan tullausarvoa määritettäessä tehdä ainoastaan tässä artiklassa säädettyjä lisäyksiä.”
4. Tietyistä asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL 1993, L 253, s. 1) 164 artiklan c alakohdassa säädetään, että ”sovellettaessa [yhteisön tullikoodeksin] 32 artiklan 1 kohdan e alakohtaa – –: – – jos kuljetus suoritetaan vastikkeetta tai ostajan kustannuksella, tullausarvoon sisältyvät samoille kuljetustavoille tavallisesti sovellettujen kuljetusmaksujen mukaisesti lasketut kuljetuskustannukset tuontipaikkaan.”
5. Unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1) (jäljempänä unionin tullikoodeksi) 70 artiklassa (”Kauppa-arvoon perustuva tullausarvon määrittäminen”) säädetään seuraavaa:
- ”1. Tavaroiden tullausarvon ensisijaisena perusteena käytetään kauppa-arvoa, jolla tarkoitetaan hintaa, joka tavaroista on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myydessä ne viettäviksi unionin tullialueelle; kauppa-arvoa on tarvittaessa tarkistettava.
2. Tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta on ostajan tuoduista tavaroista myyjälle tai kolmannelle osapuolelle myyjän hyväksi suorittama tai suoritettava kokonaismaksu, ja siihen sisältyvät kaikki maksut, jotka on suoritettu tai suoritettava tuotujen tavaroiden myynnin edellytyksenä.
3. Kauppa-arvoa voidaan käyttää, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät: – – b) myynti tai hinta ei riipu ehdoista tai suorituksista, joiden arvoa ei voida määrittää arvonmäärittämisprosessin kohteena olevien tavaroiden osalta; – –”
6. Unionin tullikoodeksin 71 artiklassa (”Kauppa-arvon muodostuminen”) säädetään seuraavaa:
- ”1. Kun tullausarvo määritetään 70 artiklan mukaisesti, maahan tuoduista tavaroista tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan on lisättävä: – – e) seuraavat kustannukset siihen paikkaan saakka, jossa tavara tuodaan unionin tullialueelle: i) maahantuodun tavaran kuljetus–kustannukset – –

2. Tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaan hintaan 1 kohdan mukaisesti tehtävät lisäykset saavat perustua ainoastaan puolueettomiin ja laskettavissa oleviin tietoihin.
3. Tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaan hintaan voidaan tullausarvoa määrittäessä tehdä ainoastaan tässä artiklassa säädettyjä lisäyksiä.”
7. Unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24.11.2015 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 (EUVL 2015, L 343, s. 558) 138 artiklan (”Kuljetuskustannukset”) 3 kohdassa säädetään, että ”jos kuljetuksesta ei peritä korvausta tai sen järjestää ostaja itse, tavaroiden tullausarvoon sisältyvät kustannukset lasketaan samoille kuljetustavoille tavallisesti sovellettujen kuljetusmaksujen mukaisesti”.

Tosiseikat

8. Kantaja on Liettuaan sijoittautunut osakeyhtiö, joka valmistaa muun muassa lannoitteita. Kantaja hankki 1.1.2014 ja 31.10.2016 välisenä aikana 23.9.2011 tehdyn kauppasopimuksen perusteella rajavastuuyhtiö Transchemalta (jäljempänä Transchema UAB) erisuuruisia määriä valkovenäläisen Naftan OAO:n (jäljempänä valmistaja) valmistamaa teknistä rikkihappoa (jäljempänä kyseessä olevat tavarat) ja toi ne unionin tullialueelle.
9. Kustakin hankinnasta tehtiin lisäsopimus, jossa muun muassa sovittiin erikseen hinnasta ja määrättiin, että toimitus/hankinta oli suoritettava kansainvälisen kauppakamarin laatiman toimituslausekekokelman (Incoterms 2000) toimituslausekkeen DAF mukaisesti [alkup. s. 3] eli toimitettuna Valko-Venäjän ja Liettuan rajalle [– –], mikä tarkoitti muun muassa sitä, että toimittaja (myyjä) maksoi kaikki kustannukset, jotka aiheutuivat tavaroiden kuljetuksesta määräpaikkaan.
10. Käsiteltävässä asiassa on myös näytetty toteen, että Transchema UAB hankki kyseessä olevat tavarat valmistajalta, joka toimitti ne Valko-Venäjällä sijaitsevalta tehtaaltaan Gudogain rajanylityspaikalle toimituslausekkeen DAF (toimitettuna Valko-Venäjän ja Liettuan rajalle) mukaisesti.
11. Kantajan ilmoittama maahantuotujen tavaroiden tullausarvo muodostui hinnasta, jonka kantaja oli tosiasiallisesti maksanut tai joka sen oli maksettava kyseisistä tavaroista, ja se vastasi Transchema UAB:n laatimiin arvonlisäverolaskuihin merkittäviä määriä.
12. Tekemänsä tarkastuksen jälkeen Kaunasin tullitoimipaikka laati 9.2.2017 tarkastuskertomuksen, jossa tarkistettiin kantajan kyseessä oleville tavaroille ilmoittamaa tullausarvoa niin, että se sisälsi myös kyseessä olevista tavaroista unionin (yhteisön) tullialueen ulkopuolella aiheutuneet kuljetuskustannukset. Näin

ollen kantajan maksettavaksi määrättiin 25 876 euron suuruinen tullinkorotus lisätynä 412 euron suuruisella viivästyskorolla, 187 152 euron suuruinen tuonnin arvonlisäveron korotus lisätynä 42 492 euron suuruisella viivästyskorolla sekä 42 598 euron (20 prosentin) suuruinen sakko.

13. Paikallinen veroviranomainen teki mainitun päätöksen todettuaan, että kantajan ilmoittama kyseessä olevien tavaroiden tullausarvo oli pienempi kuin kuljetuskustannukset, jotka valmistajalle olivat tosiasiallisesti aiheutuneet Valko-Venäjän alueella, kun se oli kuljettanut tavarat rautateitse tehtaaltaan Valko-Venäjän tasavallan ja Liettuan tasavallan väliselle rajanylityspaikalle.
14. Kantaja valitti paikallisen veroviranomaisen päätöksestä tulliyksikölle, joka [– –] pysytti tarkastuskertomuksessa määritetyt korotukset 25.5.2017 tekemällään päätöksellä.
15. Koska kantaja oli tyytymätön vastaajan päätökseen, se nosti Vilnan alueellisessa hallintotuomioistuimessa kanteen, jossa se väitti muun muassa seuraavaa:

15.1. kyseessä olevat kuljetuskustannukset maksoi sopimusehtojen mukaisesti valmistaja, ja ne sisällytettiin Transchema UAB:n tavaroista maksamaan hintaan;

15.2. kyseessä olevien tavaroiden hinta määräytyi seuraavien objektiivisten perusteiden mukaisesti: 1) tekninen rikkihappo on valmistajan tuotantoprosessissa syntyvä sivutuote, 2) valmistaja ei pysty käsittelemään tai varastoimaan kyseistä sivutuotetta (teknistä rikkihappoa) ja 3) kyseisen sivutuotteen hyödyntämisestä aiheutuisi valmistajalle merkittäviä kustannuksia, sillä vaikka tavaroiden hinta ei katakaan kaikkia valmistajalle aiheutuneita kuljetuskustannuksia, valmistajan kannalta hinta on silti kohtuullinen ja taloudellisesti kannattava, koska Valko-Venäjän tasavallassa kyseessä olevien tavaroiden hyödyntämisestä kannettavan ympäristöveron määrä olisi suurempi kuin ilmoitetun tullausarvon ja kuljetuskustannusten määrä yhteensä.

16. Vilnan alueellinen hallintotuomioistuin hylkäsi yhtiön kanteen perusteettomana 28.11.2017 antamallaan tuomiolla. Näin ollen kantaja valitti tuomiosta Liettuan ylimpään hallintotuomioistuimeen.

Jaosto

katsoo seuraavaa:

II.

17. Käsiteltävässä asiassa nousee esiin yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdan ja 32 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdan ja unionin tullikoodeksin 70 artiklan 1 kohdan ja 71 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdan tulkintaa koskeva kysymys. Siitä on siten tarpeen pyytää ennakkoratkaisua Euroopan unionin tuomioistuimelta (jäljempänä unionin tuomioistuin) [– –] [viittaus kansalliseen lainsäädäntöön].

18. Käsiteltävässä asiassa on kyse erityisesti siitä, onko kyseisiä säännöksiä tulkittava siten, että kauppa-arvoa (tullausarvoa) on tarkistettava niin, että siihen sisältyvät kaikki kustannukset, jotka valmistajalle tosiasiallisesti aiheutuivat tavaroiden kuljetuksesta paikkaan, jossa ne tuotiin unionin (yhteisön) tullialueelle, jos – kuten käsiteltävässä asiassa – 1) valmistaja oli toimitusehtojen (Incoterms 2000 – DAF) mukaan velvollinen kattamaan nämä kustannukset ja jos 2) kyseiset kuljetuskustannukset ylittivät sovitun ja ostajan tosiasiallisesti maksaman (maksettavan) hinnan, mutta 3) ostajan tosiasiallisesti maksama (maksettava) hinta vastasi kuitenkin tavaroiden todellista arvoa, vaikka se ei kattanutkaan kaikkia valmistajalle aiheutuneita kuljetuskustannuksia.

[alkup. s. 4]

Alustavat huomautukset

19. Käsiteltävässä asiassa mikään ei viittaa siihen, että valmistaja oli velvollinen kuljettamaan kyseessä olevat tavarat korvauksetta paikkaan, jossa ne tuotiin unionin (yhteisön) tullialueelle, ja että kuljetuskustannukset eivät sisältyneet sovittuun myyntihintaan. Asiakirja-aineistoon sisältyvät tiedot vahvistavat kuitenkin objektiivisesti, että kustannukset, jotka valmistajalle tosiasiallisesti aiheutuivat tavaroiden kuljettamisesta kyseiseen paikkaan, ylittivät ostajan tosiasiallisesti maksaman hinnan, jota tarkoitetaan yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 3 kohdan a alakohdassa ja unionin tullikoodeksin 70 artiklan 2 kohdassa. Koska, kuten edellä todettiin, kyseiset tavarat kuljetettiin ehdoilla, joiden mukaan valmistaja oli velvollinen kattamaan kaikki kuljetuskustannukset, kantaja ja/tai Transchema UAB eivät olleet velvollisia osallistumaan näihin kustannuksiin siltä osin kuin ne ylittivät kyseisen hinnan.
20. Lisäksi on korostettava, että veroviranomainen ei kyseenalaista sitä, että kyseessä olevien tavaroiden tullausarvo oli laskettava yhteisön tullikoodeksin 29 artiklassa ja unionin tullikoodeksin 70 artiklassa tarkoitetulla tavalla eli kauppa-arvomenetelmän mukaisesti. Käsiteltävässä asiassa ei myöskään ole mitään perusteita katsoa, että hinta, jonka kantaja ja/tai Transchema UAB:n tosiasiallisesti maksoivat valmistajalle kyseessä olevista tavaroista, oli fiktiivinen, koska sen määrittämisessä syyllistettiin vilppiin tai oikeuden väärinkäyttöön.

Ennakkoratkaisukysymyksen aineellinen sisältö

21. Ensin on huomautettava, että yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohtaa tai unionin tullikoodeksin 70 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa ”kauppa-arvo” on ymmärrettävä tarkistetuksi arvoksi silloin, kun tarkistuksen edellytykset täyttyvät (tuomio 16.11.2006, Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU:C:2006:716, 28 kohta). Yhteisön tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta tarkistuksesta unionin tuomioistuin on todennut, että tullausarvon on ilmennettävä maahan tuodun tavaroiden todellista *taloudellista arvoa*, ja siinä on otettava huomioon tämän tavaroiden kaikki osat, joilla on taloudellista arvoa (ks. tuomio 11.5.2017, Shirtmakers, C-59/16, EU:C:2017:362, [28] kohta).

oikeuskäytäntöviittauksineen (jäljempänä tuomio *Shirtmakers*); ks. myös tuomio 15.7.[2010], *Gaston Schul*, C-354/09, EU:C:2010:439, 29 kohta).

22. Yhteisön tullikoodeksin 32 kohdassa ja unionin tullikoodeksin 71 kohdassa viitataan nimenomaisesti eriin, jotka on lisättävä maahantuoduista tavaroista tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan niiden tullausarvoa määritettäessä (ks. vastaavasti tuomio 12.12.2013, *Christodoulou ym.*, C-116/12, EU:C:2013:825, 47 kohta).
23. Unionin tuomioistuin on jo todennut, että yhteisön tullikoodeksin 32 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohtaan sisältyvää käsitettä ”kuljetuskustannukset” on pidettävä unionin oikeuden itsenäisenä käsitteenä (tuomio *Shirtmakers*, 22 kohta). Kyseistä käsitettä on tulkittava laajasti, ja se kattaa kaikki pää- ja sivukustannukset, jotka liittyvät tavaroiden siirtämiseen unionin (yhteisön) tullialueelle, ja määräävä peruste kustannusten määrittämiseksi yhteisön tullikoodeksin 32 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitetuiksi ”kuljetuskustannuksiksi” on se, että nämä liittyvät tavaroiden siirtämiseen yhteisön (unionin) tullialueelle riippumatta siitä kysymyksestä, ovatko kyseiset kustannukset ominaisia tai tarpeellisia kyseisten tavaroiden tosiasialliselle kuljetukselle (tuomio *Shirtmakers*, 24 ja 25 kohta; tuomio 6.6.1990, *Unifert*, C-11/89, EU:C:1990:237, 29–31 kohta).
24. Edellä esitetyn perusteella voidaan yhtäältä kohtuullisesti päätellä, että yhteisön tullikoodeksin 32 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdalla tai unionin tullikoodeksin 71 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdalla sovellettaessa kaupp-arvoon on lisättävä kaikki tosiasiallisesti aiheutuneet kuljetuskustannukset riippumatta siitä, kenelle ja miten ne ovat aiheutuneet, jos niitä tai osaa niistä ei ole sisällytetty tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan. Se, että osa kuljetuskustannuksista ei sisällynyt kantajan ja/tai *Transchema UAB*:n tosiasiallisesti maksamaan tai maksettavaan hintaan, merkitsee siis jo itsessään sitä, että kaupp-arvoa ja siten myös tullausarvoa olisi tarkistettava niin, että niihin sisältyvät kaikki tosiasialliset kuljetuskustannukset riippumatta siitä, että kyseiset kustannukset tosiasiallisesti aiheutuivat ainoastaan myyjälle (valmistaja).

[alkup. s. 5]

25. Tätä näkemystä tukevat edellä tämän välipäätöksen 4 ja 7 kohdassa mainittujen komission täytäntöönpanoasetusten säännökset, joiden mukaan kuljetuskustannukset on sisällytettävä tavaroiden tullausarvoon, jos kuljetuksesta ei peritä korvausta. Näin ollen on perusteltua katsoa, että tilannetta, jossa tavarat kuljetetaan ostajalle (maahantuojalle) korvauksetta tai jossa ostaja ei osallistu tavaroiden kuljetuskustannuksiin, ei pitäisi kohdella mitenkään eri tavalla silloin, kun kyse on tullausarvon määrittämisestä.
26. Toisaalta kantajan käsiteltävässä asiassa toimittamista (erityisesti tämän välipäätöksen 15.2 kohdassa mainituista) tiedoista, joita vastaaja ei ole kiistänyt, ilmenee, että sitä, että kuljetuskustannukset olivat suuremmat kuin hinta, joka

kyseessä olevista tavaroista tosiasiallisesti maksettiin valmistajalle, voidaan käsiteltävässä asiassa perustella konkreettisilla olosuhteilla, joissa kyseessä olevat tavarat myytiin unionin (yhteisön) tullialueelle.

27. Menettelyn tässä vaiheessa on perusteita todeta, että kyseessä olevat tavarat (tekninen rikkihappo) ovat valmistajan tuotantoprosessissa syntyvä sivutuote, jota se ei itse pysty varastoimaan tai käsittelemään. Lisäksi sivutuotteen hyödyntämisestä Valko-Venäjän tasavallassa aiheutuisi merkittäviä kustannuksia. Näin ollen valmistajan oli taloudellisesti kannattavaa (hyödyllistä) myydä kyseessä olevat tavarat Transchema UAB:n maksamaan hintaan, vaikka kyseinen hinta ei kattanutkaan kaikkia kustannuksia, jotka valmistajalle aiheutuivat tavaroiden kuljettamisesta unionin (yhteisön) tullialueelle.
28. Käsiteltävässä asiassa toimitettujen todisteiden perusteella nämä seikat osoittavat, että kyseessä olevista tavaroista tosiasiallisesti maksettu hinta vastasi tavaroiden todellista arvoa, vaikka sovittu myyntihinta ei kattanutkaan kaikkia valmistajalle aiheutuneita kuljetuskustannuksia.
29. Tässä tilanteessa ja ottaen huomioon yhteisön tullikoodeksin 32 artiklan 3 kohdassa ja unionin tullikoodeksin 71 artiklan 3 kohdassa vahvistetut rajoitukset tämä jaosto katsoo, että sille kyseisten unionin oikeussääntöjen tulkinnasta heränneiden epäilysten hälventämiseksi on aiheellista pyytää ennakkoratkaisua unionin tuomioistuimelta.

Ennakkoratkaisupyyntö

30. Liettuan ylin hallintotuomioistuin toimii viimeisenä oikeusasteena hallintoriita-asioissa (hallintolainkäyttölain (Administracinijų bylą teisenos įstatymas) 21 §), joten se on velvollinen pyytämään ennakkoratkaisua unionin tuomioistuimelta, jos sille herää kysymyksiä Euroopan unionin toimielinten toteuttamien lainsäädäntötoimien tulkinnasta ja jos nämä kysymykset on selvitettävä, jotta asiassa voitaisiin antaa ratkaisu (SEUT 267 artiklan kolmas kohta), [– –] [viittaus kansalliseen lainsäädäntöön]).
31. Käsiteltävässä asiassa kyseessä olevissa oikeussuhteissa merkityksellisten unionin oikeussääntöjen tulkinnasta ja soveltamisesta heränneiden epäilysten hälventämiseksi on siten tarpeen pyytää unionin tuomioistuinta tulkitsemaan kyseisiä unionin oikeussääntöjä. Vastauksen saaminen tämän välipäätöksen päätösosassa esitettyihin kysymyksiin on käsiteltävässä asiassa ratkaisevaa, jotta voitaisiin yksiselitteisesti ja selvästi määrittää kantajalle kyseessä olevien tavaroiden maahantuonnissa kuuluvien verovelvoitteiden tosiasiallinen laajuus ja erityisesti turvata unionin oikeuden ensisijaisuus.

Edellä esitetyn perusteella ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti [– –] [viittaus kansalliseen lainsäädäntöön] tämä Liettuan ylimmän hallintotuomioistuimen jaosto

on päättänyt seuraavaa:

Pääasian käsittelyä jatketaan.

Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään seuraava ennakkoratkaisukysymys: Onko yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 29 artiklan 1 kohtaa ja 32 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohtaa ja unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 70 artiklan 1 kohtaa ja 71 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohtaa tulkittava siten, että kauppaa-arvoa (tullausarvoa) on tarkistettava niin, että siihen sisältyvät kaikki kustannukset, jotka myyjälle (valmistaja) tosiasiallisesti aiheutuivat tavaroiden kuljettamisesta paikkaan, jossa ne tuotiin unionin (yhteisön) tullialueelle [alkup. s. 6], jos – kuten käsiteltävässä asiassa – 1) myyjä (valmistaja) oli toimitusehtojen (Incoterms 2000 – DAF) mukaan velvollinen kattamaan kyseiset kustannukset ja jos 2) kyseiset kuljetuskustannukset ylittivät sovitun ja ostajan (maahantuojan) tosiasiallisesti maksaman (maksettavan) hinnan, mutta 3) ostajan (maahantuojan) tosiasiallisesti maksama (maksettava) hinta vastasi kuitenkin tavaroiden todellista arvoa, vaikka se ei kattanutkaan kaikkia myyjälle (valmistaja) aiheutuneita kuljetuskustannuksia?

Hallintoriita-asian käsittelyä lykätään siihen asti, kunnes Euroopan unionin tuomioistuimelta on saatu ennakkoratkaisu.

[– –]

[jaoston kokoonpano]

TYÖASIAKIRJA